

Nattvarden

- andligt livsmedel

En skrift från Oasrörelsens teologiska rådgivare
Text: Staffan Ljungman
Tecknade bilder: Berit Simonsson

Äta bör man, annars dör man

Alla vet att vi behöver mat och dryck för att uppehålla vårt kroppsliga liv. Men vårt andliga liv behöver också näring. Därför har Jesus stämt möte med oss i en måltid och uttryckligen knutit sin närvaro till bröd och vin, som i Nattvarden blir hans kropp och blod. *"Om ni inte äter Människosönens kött och dricker hans blod äger ni inte livet. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv"* (Joh 6:52-53).

Så ofta...

Mat behöver vi inte bara vid högtidliga tillfällen utan ofta och regelbundet. Så är det med Nattvarden också. När Paulus återger Herrens ord vid instiftelsen betonar han: *"Så ofta ni dricker av bägaren, gör det till min åminnelse."* Och han fortsätter: *"Så ofta ni äter det brödet och dricker av den bägaren förkunnar ni alltså Herrens död, till dess han kommer"* (1 Kor 11:25-26).

Det är en egendomlig tanke att Nattvarden skulle kunna firas för ofta. Som om den vore ett njutningsmedel och inte ett näringsmedel. Det är inte meningen att Jesu vänner ska sättas på svältkost. Så var det inte från början: *"Varje dag möttes de troget i templet och bröt brödet i hemmen och höll måltid med varandra i jublande uppriktig glädje"* (Apg 2:45).

Vad är det vi får?

När Jesus instiftar Nattvarden identifierar han sig med brödet och vinet: *"Detta ÄR min kropp, mitt blod"*. Det är alltså inte frågan om symbolism, att brödet och vinet skulle "föreställa" Jesus. Kyrkan har alltid hävdad realpresens, verklig närvaro av den kropp Maria födde, den som dog på korset och uppstod från döden.

När jag går till Nattvarden tar jag emot hans kropp i min kropp, hans blod i mitt blod, hans liv i mitt liv. Då Martin Luther mötte teologer som förnekade realpresensen skrev han på bordet med stora bokstäver EST, det latinska ordet för ÄR: detta ÄR min kropp. Kyrkan menar att om Jesus sagt så, så är det så – även om vi aldrig kan begripa hur.

Objektiv närvaro

Om Kristi kors är centrum i min tro så är Nattvarden centrum i mitt kristna liv. Här får jag ta emot det blod "som är utgjutet för många till syndernas förlåtelse". När Herren säger "gör detta till min åminnelse" handlar det inte bara om att vårda ett minne utan om att faktiskt förenas med hans offer. Det som hände på Golgata blir inte bara ord utan handling, där vi är med här och nu.

Nattvarden är så välsignat objektiv, medan bön och lovsång är subjektivt beroende av mina känslor. Också predikan är lite beroende av dagsformen hos både predikant och åhörare. Nattvarden däremot är vad den är och ger vad den ger, oavsett vad jag tänker och känner. Kristi närvaro är objektivt given.

Måltidsgemenskap

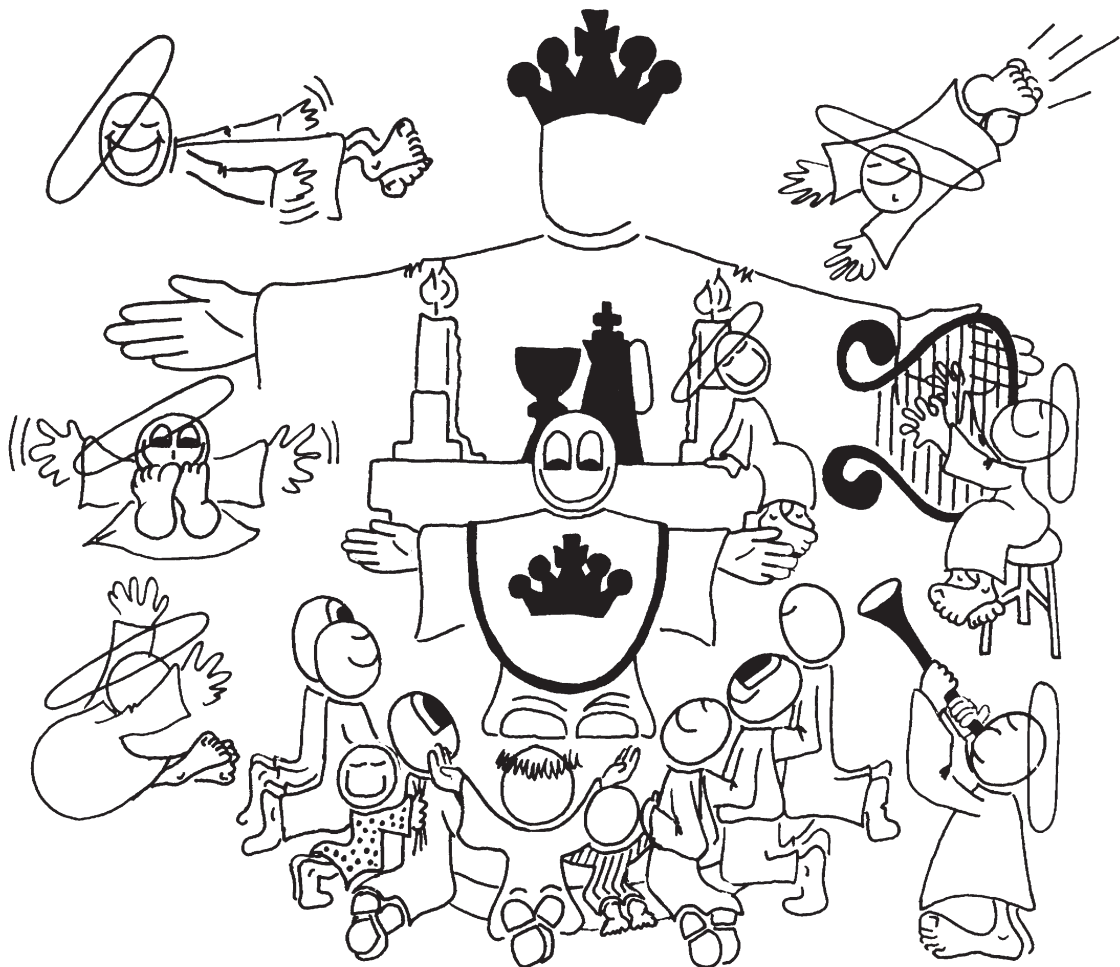
Till Nattvardens väsen hör gemenskap med Herren och med varandra. *"Brödet som vi bryter, ger det oss inte gemenskap med Kristi kropp?"* skriver Paulus (1 Kor 10:16). Vi kan inte komma vår Herre och Frälsare närmare än när vi tar emot honom i vårt innersta.

Sedan fortsätter Paulus: *"Eftersom brödet är ett enda är vi – fast många – en enda kropp, för alla får vi vår del av ett och samma bröd"* (1 Kor 10:17). I Nattvarden blir det tydligt att vi är en gemenskap kring Herrens bord. Här är ett möte med Jesus som inte kan vara individuellt. När vi delar hans måltid delar vi allt.

Bröd och vin

När vi firar Herrens måltid vill vi så långt möjligt göra som Jesus gjorde. Bröd och vin är inte utbytbart. Brödet ska vara av vete (fast den som inte tål gluten kan få bröd med mycket låg glutenhalt). Vinet ska vara vin, ingen annan dryck än *"det som vinstocken ger"* (Matt 26:29).

Vin var på Jesu tid vanligt vin med alkohol i. Den som inte tål brödet eller vinet kan ta emot bara det ena av dessa, då Kristus är helt och hållet närvarande i varje nattvardselement. Helst bör man också dricka ur en gemensam bägare som vid den första Nattvarden (Matt 26:27). Att fira Herrens måltid är att ta emot vad han bjuder.

Förkunna Herrens död...

Nattvarden är en förkunnelse av Jesu försoningsdöd (1 Kor 11:26). Denna förkunnelse tillämpas på var och en när det sägs: för dig utgiven, för dig utgjutet. Det blir tydligt att det Herren gjorde, det gjorde han för mig. Och jag går fram för att ta emot, och bekänner mig då till hans frälsning. Hans försoningsdöd är fullbordad, den gäller ännu, och den gäller mig.

Det vi bär fram i mässan är inte bara bröd och vin. I gemenskap med Kristi offer frambär vi också oss själva *"som ett levande och heligt offer som behagar Gud"* (Rom 12:1).

...till dess han kommer

Han har gått igenom döden för oss, därför lever vi. Detta ska förkunnas tills han kommer åter. Därför är det viktigt att mässan firas – inte bara för vår skull utan också för andras. Detta visar för hela världen att Kyrkan vakar och väntar.

Till dess han kommer firas mässan på jorden, och efter hans ankomst ska den firas i himlen! När vi kommer hem till Herren behövs inga predikningar: vi ser ju då Guds Ord ansikte mot ansikte. Inga böner kommer heller att behövas: de är då alla uppfyllda. *Men saliga de som är bjudna till Lammets bröllopsmåltid* (Upp 19:9). Mässan ska, liksom lovsången, pågå i evighet i himlen.

Redan här och nu firar vi mässan i gemenskap med alla trogna i alla tider och med hela den himmelska härskaran. Det är därför den heliga Nattvarden är det närmaste vi kan komma himlen på jorden.

